

Страни в главното производство

Жалбоподател: Thelen Technopark Berlin GmbH

Ответник: MN

Диспозитив

Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че национална юрисдикция, сезирана със спор единствено между частноправни субекти, не е длъжна — само въз основа на посоченото право — да остави без приложение национална правна уредба, която в нарушение на член 15, параграф 1, параграф 2, буква ж) и параграф 3 от Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар определя минимални ставки на възнагражденията за услугите на архитекти и инженери и съгласно която уговорките, отклоняващи се от тази правна уредба, са недействителни, като обаче не се засяга, от една страна, възможността за тази юрисдикция в рамките на такъв спор да не приложи посочената правна уредба въз основа на вътрешното право и от друга страна, правото на увредената от несъответствието на националното право с правото на Съюза страна да поиска обезщетение за претърпяната от нея вреда.

(¹) ОВ С 313, 21.9.2020 г.

Решение на Съда (пети състав) от 27 януари 2022 г. (преюдициално запитване от Administratīvā rajona tiesa — Латвия) — SIA „Zinātnes parks“/Finanšu ministrija

(Дело C-347/20) (¹)

(Преюдициално запитване — Структурни фондове — Европейски фонд за регионално развитие (ЕФРР) — Регламент (ЕС) № 1303/2013 — Програма със съфинансиране — Държавни помощи — Регламент (ЕС) № 651/2014 — Приложно поле — Граници — Понятия за записан акционерен капитал и за предприятие в затруднено положение — Изключване на предприятия в затруднено положение от подкрепа от ЕФРР — Условия за пораждане на действие на увеличаването на капитала — Дата на представяне на доказателства за това увеличаване — Принципи на прозрачност и на недопускане на дискриминация)

(2022/C 119/16)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Administratīvā rajona tiesa

Страни в главното производство

Жалбоподател: SIA „Zinātnes parks“

Ответник: Finanšu ministrija

Диспозитив

1) Член 2, точка 18, буква а) от Регламент (ЕС) № 651/2014 на Комисията от 17 юни 2014 година за обявяване на някои категории помощи за съвместими с вътрешния пазар в приложение на членове 107 и 108 [ДФЕС] трябва да се тълкува в смисъл, че за да се определи дали дадено дружество е „в затруднено положение“ по смисъла на тази разпоредба, изразът „записан акционерен капитал“ трябва да се разбира като отнасящ се до всички вноски, които настоящите или бъдещите съдружници или акционери на дружеството са направили или неотменимо са се задължили да направят.

- 2) Член 3, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1301/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно Европейския фонд за регионално развитие и специални разпоредби по отношение целта „Инвестиции за растеж и работни места“, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1080/2006 трябва да се тълкува в смисъл, че за да определи дали даден кандидат не е „в затруднено положение“ по смисъла на член 2, точка 18 от Регламент № 651/2014, компетентният управляващ орган трябва да вземе предвид само доказателствата, които отговарят на изискванията, определени в рамките на процедурата за подбор на проектите, стига тези изисквания да са съобразени с принципите на равностойност и ефективност, както и с общите принципи на правото на Съюза, и по-специално с принципите на равно третиране, на прозрачност и на пропорционалност.
- 3) Член 125, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета, както и принципите на недопускане на дискриминация и на прозрачност, посочени в тази разпоредба, трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, според която по кандидатурите за проекти не може да се правят разяснения след изтичането на срока за подаване на посочените кандидатури. Съгласно принципа на равностойност обаче тази невъзможност кандидатите да допълват документацията си след изтичането на срока за подаване на кандидатури за проекти, трябва да е налице при всички процедури, които евентуално могат да се приемат за сходни от гледна точка на техния предмет, на тяхното основание и на съществените им елементи с процедурата, предвидена за получаване на подкрепа от Европейския фонд за регионално развитие.

(¹) ОВ С 339, 12.10.2020 г.

**Решение на Съда (трети състав) от 20 януари 2022 г. (преюдициално запитване от
Verwaltungsgericht Wien — Австрия) — ZK**

(Дело С-432/20) (¹)

(Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Имиграционна политика — Директива 2003/109/ЕО — Член 9, параграф 1, буква в) — Загуба на статут на дългосрочно пребиваващ гражданин на трета страна — Отсъствие от територията на Европейския съюз за период от дванадесет последователни месеца — Прекъсване на този период на отсъствие — Нередовни и краткосрочни пребивавания на територията на Съюза)

(2022/С 119/17)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Wien

Страни в главното производство

Жалбоподател: ZK

при участието на: Landeshauptmann von Wien

Диспозитив

Член 9, параграф 1, буква в) от Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 година относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни трябва да се тълкува в смисъл, че всяко физическо присъствие на дългосрочно пребиваващ на територията на Европейския съюз в рамките на период от дванадесет последователни месеца, макар през този период присъствието да е с обща продължителност само няколко дни, е достатъчно, за да попречи този пребиваващ да загуби правото си на статут на дългосрочно пребиваващ на основание на разглежданата разпоредба.

(¹) ОВ С 390, 16.11.2020 г.